

Seria: Profesorki Super-Babki
Nr odcinka: 119
Podseria: artystki

Lidia Kozubek – pianistka, Chopin, Tokio

Omawiana/Polecana książka:

Ta Lan Phuong (we współpracy z Waldemarem Wróblewskim): Profesor Lidia Kozubek jaką znam. Wydawnictwo: Unia Jerzy Skwara, Katowice 2012.

Bohaterką odcinka jest prof. Lidia (właściwie: Leokadia) Kozubek¹, która urodziła się 19 stycznia 1927 roku w Poznaniu, a zmarła 10 października 2015 roku. Przeżyła zatem prawie 90 lat. Była polską pianistką i pedagogiem – profesorką w kilku Uczelniach Muzycznych **m.in. w Tokio**. A mianowicie, „latach 1983-85 oraz 1988-90 była wizytującym profesorem w Musashino Academia Musicae w Tokio”. Omawiana książka to biografia Artystki napisana przez Jej uczennicę.

¹ <https://www.niedziela.pl/artykul/121117/nd/Lidia-Kozubek-in-memoriom>; artykuł z NIEDZIELI.
<https://naszdziennik.pl/polska-kraj/145587,pozegnalismy-prof-lidia-kozubek.html>; w Naszym Dzienniku, zdjęcie z pogrzebu.
<https://www.radiomaryja.pl/multimedia/rozmowy-niedokonczone-nie-tylko-o-chopinie/>; audycja z udziałem naszej Bohaterki.
<https://culture.pl/pl/tworca/lidia-kozubek>; o Bohaterce na portalu „CULTURE”.

Właśnie zakończył się kolejny Konkurs Chopinowski w Warszawie. Słuchałem w TVP Kultura wielu transmisji występów uczestników tegorocznego konkursu. Trudno oceniać artystów. Moja ulubiona 17-letnia Rosjanka (Eva Gevorgyan) nie dostała nagrody, co mnie ogromnie zmartwiło, ale była w finale. Czytałem potem opinie wielu komentatorów, np. w Gościu Niedzielnym. Dziennikarze wyrażali ten sam żal i zdziwienie co eseista.

Nasza BOHATERKA „była zapraszana do jury ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów pianistycznych, m.in. w Bułgarii (1982), Tokio (1985) i na Tajwanie (1990, 1997)”.

Nasza Heroina urodziła się w Poznaniu, ale Jej rodzina pochodziła ze Śląska². Jest pochowana w rodzinnym grobowcu w Mikołowie koło Katowic. Była obywatelką świata, ale była też związana z Katowicami, pewnie dlatego Jej biografię wydano w niszowym wydawnictwie w Katowicach.

Od 2000 była Damą Zakonu Rycerskiego Bożego Grobu w Jerozolimie, co jest wyjątkowym rysem życiorysu, nawet dla bohaterek naszej serii.

Omawiana książka ma 320 stron, miękkie okładki, papier jest a'la kredowy, ale bardzo cienki, giętki, super biały. Książka zawiera kilkadziesiąt kolorowych zdjęć. Każdy rozdział zaczyna się stroną tytułową, z mottem – wypowiedzią Pani Profesor oraz Jej zdjęciem. „Grać z głową, kochanie” to rozdział pierwszy, a na zdjęciu mamy Bohaterkę oraz autorkę publikacji. To – po prostu – wprowadzenie, gdzie autorka (rodem z Wietnamu), przedstawia się i wyjaśnia jak doszło do jej spotkania z Prof. Lidią Kozubek. Było to na Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, a Protagonistka piastowała akurat funkcję dziekana Wydziału Fortepianu, Klawesynu i Organów. Jak pisze autorka uczyła się gry na fortepianie w Hanoi, nawet w czasie nalotów amerykańskich bombowców. Kolejny rozdział to już początek biografii naszej Heroiny – „Lata młodości”. Jak wiemy – rodzina z głębokimi korzeniami śląskimi, polskich patriotów, co naturalnie przejęła młoda Lidia i co kultywowała przez całe życie. Ojciec księgowy oraz pracownik szwedzkiego konsulatu w Poznaniu. Zapewne znał język niemiecki, awansował na dyrektora firmy.

² O innych Bohaterkach serii związanych ze Śląskiem można przeczytać w odcinkach: 57, 66, 72, 78, 102, 108.

Zatem człowiek sukcesu, który mógł zapewnić rodzinie dobrą sytuację materialną. Są urocze zdjęcia (str. 17, 19) Lidii oraz Jej z siostrą Teresą - grających na fortepianie - sama Lidia lub na 4 ręce z siostrą. Rodzeństwo jest ubrane w mundurki szkolne z marynarskimi kołnierzykami. Wspaniałe czasy a tu wojna, rok 1939. Niemcy (w ramach wojennych porządków) ukradli dom rodzinny w Borowej Wsi na Śląsku (zdjęcie str. 16), a przybyłej z Poznania rodzinie Lidii jednak przydzielili w nim małe mieszkanie!!!!!! Mimo wojny Lidia dojeżdżała na lekcje fortepianu do Gliwic (14 km). Profesor Franz Kauf mimo zakazu, pozwalał Jej grywać utwory Chopina – sam uczestniczył w „przestępstwie”, bo było to zakazane. Na początku roku 1945, od razu po wkroczeniu Rosjan, utworzono Gimnazjum i Liceum Humanistyczno-Muzyczne – poszły pieszo z mamą do Katowic. Przyjęto Ją do szkoły, miała 18 lat, wojna poprzesuwała życiorysy wielu naszych BOHATEREK.

Nie można streścić całości, taka jest zasada serii, ale Jej młodość świadczy o sile charakteru Jej samej oraz rodziców. Str. 23 zdjęcie młodzieży z w/w liceum z nauczycielami m.in. Karolem Stryją!! Trafiła na wybitnych nauczycieli m.in. Tadeusz Żmudziński³ (niewiele od Niej starszy) oraz Władysława Markiewiczówna. Następnie Lidia studiowała na Akademii Muzycznej w Katowicach. Równocześnie już jako uczennica wiele koncertowała, a nawet miała nagrania radiowe swoich występów – rozpoczęła powolne budowanie swojej kariery jako wirtuoza fortepianu. Występowała na konkursach..... A Jej siostra Teresa została śpiewaczką.

Juror Konkursu im. Fryderyka Chopina – Arturo Benedetti Michelangeli⁴ zapraszał Lidię na 6 kolejnych swoich letnich kursów doskonalenia i interpretacji pianistycznych. Wcześniej pojawiła się na konkursie w Neapolu. Z uczestnikami rozmawiała po niemiecku (rodzina, wojna...). Szybko też uczyła się języka włoskiego. Kolejny konkurs w Arezzo... Powoli zdobywała sławę.

³ https://pl.wikipedia.org/wiki/Tadeusz_%C5%BBmudzi%C5%84ski; o pianiście, nauczycielu Lidii, wielokrotnym jurorem Konkursu Chopinowskiego w Warszawie (1975, 1980, 1985, 1990).

⁴ https://pl.wikipedia.org/wiki/Arturo_Benedetti_Michelangeli; o pianiście.

Rozdział „Działalność koncertowa” (początek str. 69) opisuje nieprzerwane pasmo koncertów na estradach Polski (Warszawa, Katowice, Żelazowa Wola) i całego świata (m.in. Włochy, Francja, Belgia, Dania, Bułgaria oraz Czechosłowacja, a w końcu wszystkie „demoludy”) – zdjęcia są niezwykle urocze. Była niestrudzoną propagatorką muzyki Chopina.

Rozpoczęła pracę pedagogiczną w Akademii Muzycznej w Warszawie. Już jako Pani Profesor ruszyła na dalszy podbój świata do Chin, Australii oraz Japonii. Zapewne zaczęła się płynnie posługiwać angielskim.

Strona 177 widzimy okładki longplay-ów z czasów socjalizmu, aż 11 różnych zestawów utworów. Na stronie 179 zaczyna się rozdział „Koncertująca profesor”... W końcu praca w Tokio. Jest zdjęcie z grupą 7 uczniów, jest zdjęcie z „imprezy” w Jej mieszkaniu w Tokio z profesorami z całego świata, są inne zdjęcia z wybitnymi muzykami z Polski i świata. Podsumowując nasza Bohaterka to tytan pracy, a może po prostu była to pasja i miłość życia do muzyki ... Nie założyła rodziny.

Wydaje się, że dziś Pani Profesor jest jakby zapomniana, nie każdy ogląda TVP Kultura, a warto, aby oderwać się od widoku polityków-matołów, dziwoków, napadających na siebie - na razie słownie. Kto posłucha muzyki klasycznej – na pewno psychicznie odpocznie od zgiełku, szumu, wrzasków, krzyków – znajdzie się w świecie elegancji, porządku, harmonii i piękna.

Ciekawe, że napisania książki podjęła się uczennica Pani Profesor z Wietnamu.

Na stronie 245 zaczyna się rozdział „Działalność naukowa”, gdzie omawiane są prace, publikacje i książki Pani Profesor m.in. „O wykonaniu dzieł Chopina”, czy „Manru Ignacego Jana Paderewskiego⁵”...

Są jeszcze zdjęcia z Papieżem Janem Pawłem II.

⁵ Pisane 27/10/2021 – dnia 26.10 TVP retransmitowała operę MANRU z Opery Nowej w Bydgoszczy.

Książkę kończy „Spis koncertów profesor Lidii Kozubek”, a także „Najczęściej wykonywane utwory w repertuarze Lidii Kozubek”, dalej referaty oraz uczniowie, wreszcie nagrody i odznaczenia.

Kompleksowe kompendium życia i twórczości naszej Bohaterki, kto lubi muzykę, na pewno się nie zawiedzie sięgając po tę książkę

Dodatek

Strona „allegro” – okładka omawianej książki.

The screenshot shows a browser window with the Allegro website. The main content area displays the book cover for "Profesor Lidia Kozubek jaką znam" by Ta Lan Phuong. The cover image shows a woman in a black, ornate dress standing next to a piano. The text on the cover includes "Ta Lan Phuong", "www.spi-pracujz.WaldemaremWroblewskim", "Profesor Lidia Kozubek", and "jaką znam". The price is listed as "Kup teraz: 49,00 zł". The page also shows a search bar, navigation links, and a footer with the date 17.02.2021.

PUBLIKACJE DODATKOWE

1. KOZUBEK, Lidia. Arturo Benedetti Michelangeli jakim go znałam. Unia, 1999.
 2. https://www.youtube.com/watch?v=GUMqHbd_so0;
 3. [https://www.youtube.com/watch?v=MdYTsZPQD5s;](https://www.youtube.com/watch?v=MdYTsZPQD5s) /Etiuda E-dur Fryderyka Chopina/;
 4. [http://pl.chopin.nifc.pl/chopin/persons/text/id/203;](http://pl.chopin.nifc.pl/chopin/persons/text/id/203) o Bohaterce.
-
5. KOZUBEK, Lidia: O wykonywaniu dzieł Chopina. Wydawnictwo Akademii Muzycznej im. Fr. Chopina, Warszawa, 2003.
 6. Kozubek Lidia: Arturo Benedetti Michelangeli - człowiek, artysta, pedagog.
 7. Kozubek Lidia: Opera „Manru” Ignacego Jana Paderewskiego.
 8. https://www.google.pl/search?q=lidia+kozubek&sa=N&biw=1163&bih=473&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=5KlOdXVraJS2IM%252CxX7Z_NWE_K40qM%252C_%253B2HZin1nZbXqPSM%252CRu9JPc0leDK76M%252C_%253BosU0Q91sqtzgNM%252CMCSGSDuey55HbM%252C_%253BI3EmDTPz2x7skM%252C20LweeJxFr7e9M%252C_%253BXYUpdep80qZNM%252CuMBWM7KYzjmTUM%252C_%253B52MtYnsRZQ7VHM%252CS7UhGiWywjeMKM%252C_%253BdrKuFZe9L29hdM%252CGArqLkiVaDvTiM%252C_%253Btlcwu3gxSaW0qM%252CznjibLLMshAdyM%252C_%253B8cZc1n_cmpRJWM%252CCCKXv4A2eVQW-3M%252C_%253BFw3FjwIB9KUJM%252C8KU0qU4f_PJ34M%252C_&vet=1&usq=Al4_-kRsnvP55ksdXmcXu1QxeRHBKVBvlg&ved=2ahUKEwjpfinq6ujzAhXplYsKHeURA_I4ChD1AXoECAwQAQ#imgsrc=5KlOdXVraJS2IM; galeria zdjęć HEROINY.

ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

Katowice – miasto gdzie studiowała i pracowała nasza BOHATERKA

Nauczyciel BOHATERKI ze szkoły muzycznej w Katowicach

/pomnik w Parku Grunwaldzkim w centrum Katowic/

Pomnik Fryderyka Chopina przed Operą Śląską w Bytomiu

Pomnik Fryderyka Chopina w Bydgoszczy

Akademia Muzyczna w Katowicach, gdzie studiowała Pani Lidia Kozubek

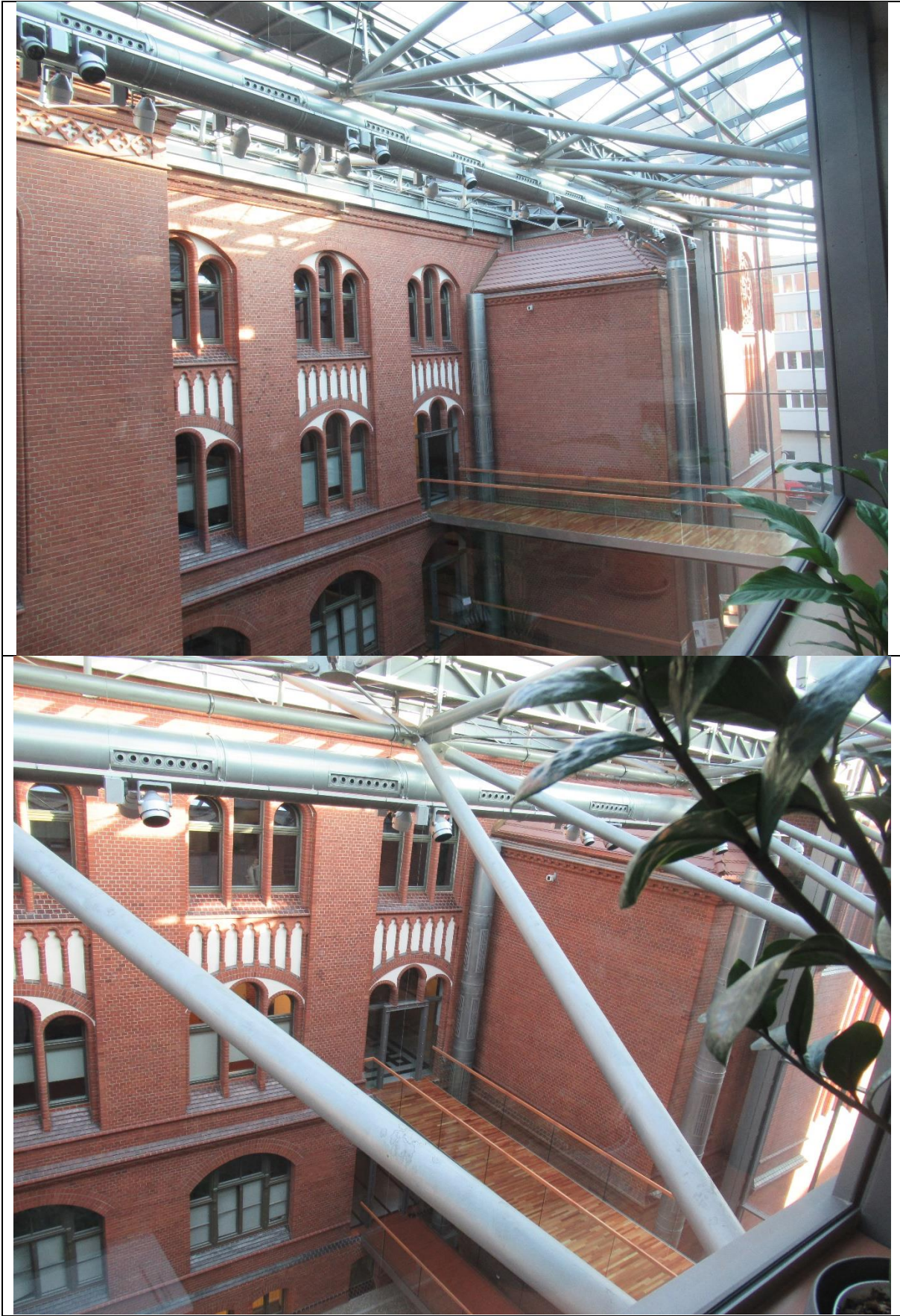

Do starych budynków dobudowano nowoczesne – zachowując kolor cegły – genialne!!!!

Budynki Akademii Muzycznej w Katowicach to prawdziwe arcydzieło architektury

Fortepiany
W Muzeum Fortepianów w Ostromecku koło Bydgoszczy

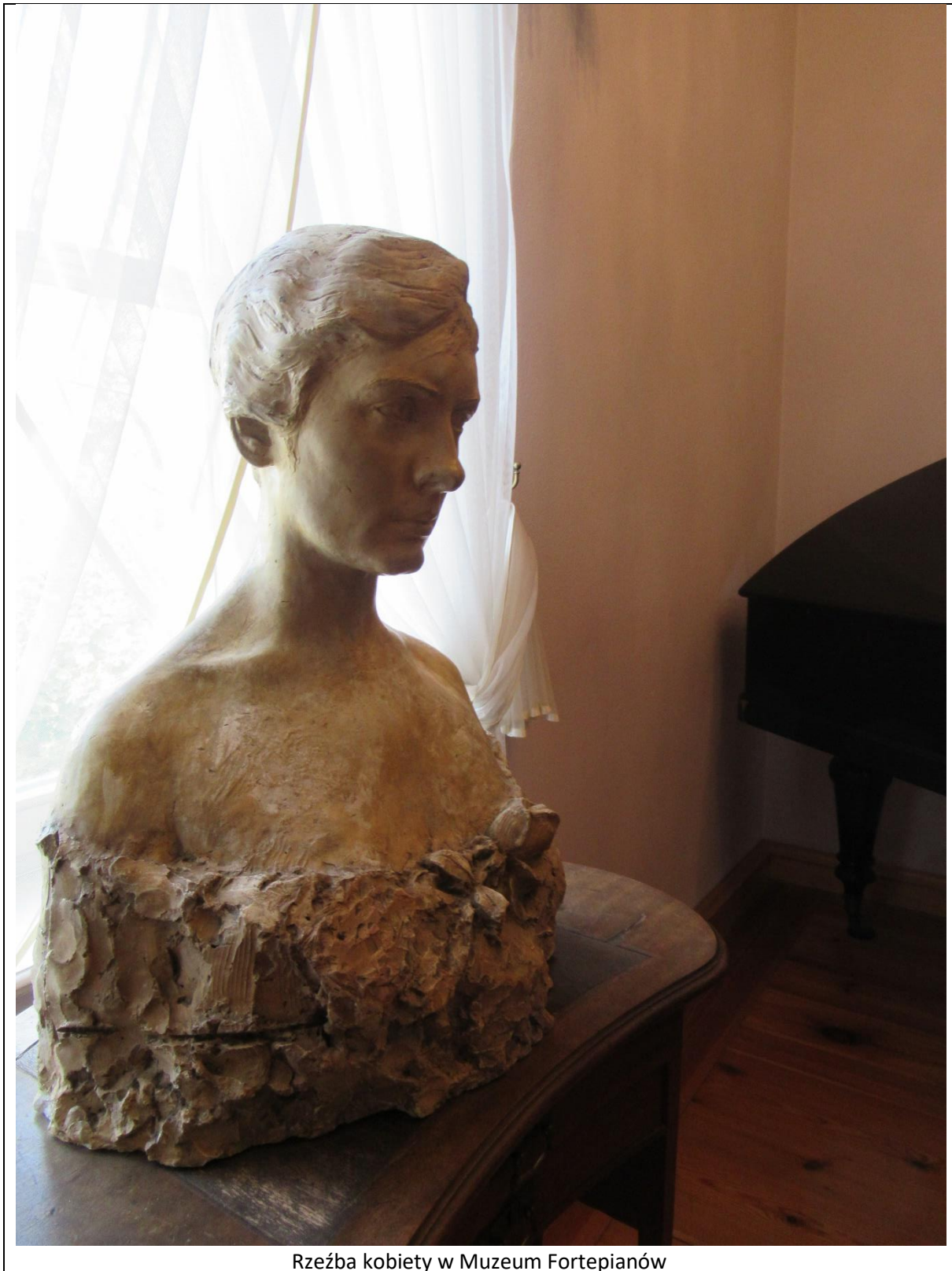

Rzeźba kobiety w Muzeum Fortepianów

Zdjęcia wykonał eseista Stan Zawiślak.

DODATEK SPECJALNY

Fragment wiersza Cypriana Kamila Norwida

Oto patrz - Frydryku!... to - Warszawa:

Pod rozplomienioną gwiazdą

Dziwnie jaskrawa - -

- Patrz, organy u Fary; patrz! Twoje gniazdo -

Owdzie - patrycjalne domy stare,

Jak **Pospolita-rzecz**,

Bruki placów głucho i szare

I Zygmunty w chmurze miecz.

Patrz!... z zaułków w zaułki

Kaukaskie się konie rwą -

Jak przed burzą jaskółki,

Wyśmigając przed pułki:

Po sto - po sto - -

- Gmach - zajął się ogniem, przygasł znów,

Zapłonął znów - - i oto - pod ścianę -

Widzę czoła ożałobionych wdów

Kolbami pchane - -

I znów widzę, acz dymem oślepiam,

Jak przez ganku kolumny

Sprzęt podobny do trumny

Wydźwigają... runął... runął - Twój **fortepian!**

Czy nie jest to także prorocza wizja „Powstania Warszawskiego”, powtórzmy jeszcze raz granie utworów F. Chopina było zabronione podczas II wojny światowej!!!